

Și lumina Calicului în foc se va preface față de toți, cei-ce 'și-au uitat se'i plătescă abonamentul.

Prorocul Isaia.

Cărți mai noue.

Cărți scolare și științifice.

- Arbore G. G., Cicerone și scrierile sale. 1.—.
- Noțiuni de Istoria literaturii române. 1.—.
- Stilistica precesă de Logică, Estetică și Poezie. 1.50.
- Aurelian P. S., Sistemul de cultură și raporturile lor cu starea socială. —.75.
- Balcescu N., Istoria Romanilor sub Mihaiu Voda Vitezul. 2.—.
- Balceanu E. D., Pestalozzi viața, metoda și activitatea lui. 1.—.
- Baritiu G., Istoria Transilvaniei, Vol. I. leg. 5.—, broș. 4.50.
 » II. » 5.—, » 4.50.
 » III. » 4.—, » 3.50.
- Relativa la Istoria Transilv. —.20.
- Baronzi G., Limba română și tradițiunile ei. 2.50.
- Bian Ioan, Despre cultura și literatura românească în secolul XIX. —.25.
- Bogdan I., Morfologia limbii paleoslovenice, ediție autografată cu un fragment din codex zographensis, ca bucată de cetire. 1.50.
- Vechile cronice moldovenești până la Ureche, texte slave traduceri și note.
- Borgovan Gr. V., Povățuitor spre întreb. tabel. de păr. pentru scris-citit. —.75.
- Caragiale I. L., Note și Schițe. 1.50.
- Codicele Voilean, Scrieri din prima jumătate a vécului trecut. —.80.
- Conferințe publice Asociațiunile naționale Aradane 1892. Cuprinsul: A. Hamsea, Religiunea ca factorul principal de producțiune. Dr. P. Pîpos, Elementul național în educațiune. T. Ceonța, Pământul ca predilect al forțelor naturii. I. Petran, Direcțiunea populară în literatura română. R. Nestor, Femea ca factor în civilizațiunea popórelor. Dr. T. Puticiu, Sfinții părinți ca pedagogi. Dr. G. Plopu, Despre libertate. —.80.
- Convorbiri literare (Numer jubilar pentru împlinirea a 25 ani). 2.50.
- Florantin P. I., Noțiuni de psihologie. 2.—.
- Reforma metodului în studiu și pedagogie. —.50.
- Ghenea I., Studii critice. 2.—.
- Ghica Ioan, Amintiri din pribegia după 1848. 3.—.
- Gion-Ionescu G. I., Din istoria Fanarioților, studiu și cercetări istorice. 2.—.
- România în vécul XVII.
- Manual de Poetica română. 2.—.
- Istrati C. I. Dr., Curs elementar de Chemiă. 2.50.
- Lazariciu I., Istoria literaturii romane. Edit. 2-a. 1.—.
- Manliu I., Crestom. rom. a) Prosă. 1.75.
 — Antologie română. b) Poezie. 1.75.
 — Poetica română.
- Manliu I., Curs practic și gradat de stil și compozițiuni (carte de cetire) cu un adaos de noțiuni din Mitologie. 1.30.
- Mica Antologia română sau culegere de poezii și fabule. —.40.
- Mohor Petru, învățator, Confecționarea pălărilor de paie, lucrul manual pentru scolari, cu ilustrațiuni. —.30.
- Nebunelli T., Dialogi greco-români și româno-greci. 1.—.
- Ortografia limbii române. —.25.
- Popescu I., Pedagogia. Edit. 2-a sub tipar.
- Popilianu Dem., Dicționar lat. rom. 4.—.
- Protopopescu C. P., Tractat de stenografie pentru limba rom. 1.50.
- Puscariu I. cav. de, Date istorice privitoare la familiile nobile române. 2.—.
- Slavici Ioan, Istoria universală, partea I cele mai vechi timpuri și antichitatea Elenă-Romană. 1.50.
 — Partea II. Evul mediu. 2.—.
 — Românii din regatul Ungar și politica maghiară. —.30.
- Span Petru, Întrebări de educațiune și instrucțiune.
- Tocilescu Gr. G., Istoria român. pentru școlele primare. Cu o chartă și 24 tabele. —.80.
- Văcărescu C. T., Luptele Românilor 1877—1878. 2.—.
- Vlaicu A. și Panțu I. C., Științele comerciale. 1.25.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscrisurile, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Festivitățile Asociațiunii transilvane pentru literatura gr.-cat. și cultura gr.-or. în Sibiiu.

Blajul p^ortă doliu, Sibiiul j^ocă. Și când j^ocă Blajul, Sibiiul j^oleşte.

În asta stă harmonia credinței în unul și același Dumnezeu a Românilor din Kişdedovia.

În Blaj era se și ție estan Asociațiunea transilvană ba-chanalele literale și culturale, dar' jupânul Haralampie apu-cându-se acolo de cosit a tăiat capul Blajului, și Blăjenii au remas fără cap.

Fără cap remănând, dela Blăjeni nu se mai putea pretinde se conlucre la literatura română și cultura popo-rului român, și mai puțin se aleagă comitetul executiv al Asociațiunii transilvane, în care ar trebui se ședă capete, nu glave.

În urmarea aceasta Asociațiunea transilvană 'și-a serbat estan festivitățile sale obicinuite acasă în Sibiiu.

Asociațiunea transilvană e ca și chir Bogdan din Pitești, care, când nime nu'l chiamă la prânç, rabdă acasă.

Şese comitete s'au constituit în Sibiiu pentru aranjarea festivităţilor, şi toate şese cu dreptul de a se întregi şi cu tribunişti pentru casul, când din afară n'ar sosi membrii şi oaspeţi.

Festivităţile s'au început cu convenirea pentru cunoştinţa reciprocă în restaurantul Pankievitz. O grămadă de oameni s'au adunat în presara festivităţilor în acest restaurant, şi au început aşi stînge setea după cunoştinţa reciprocă, cu bere şi vin.

Festivitatea, cu numeroase recomandări, a durat până-când cei mai mulţi, pentru orientarea proprie, au început a se întreba pe sine: Eu îs, ori nu's eu? Dacă aşi şti hotărît, că nu's eu, 'mi-ar plăcea se afiu cine-î?!!

În ziua următoare, pe la 8 ore dimineaţa, clopotele dela biserica Grecilor din strada Măcelarilor sunau puternic, şi cu glas melodios vesteau muritorilor, că serviciul lui Dumnezeu se începe.

Românul e îndatinat aşi începe toate lucrările sale cu Dumnezeu, şi apoi nu se teme nici de dracul.

Publicul, la auzul clopotelor dela biserica Grecilor, alerga în masse către biserică. În scurt timp spaţioasa pseudocatedrală a metropolii gr.-or. din strada Macelarilor s'a umplut aşa de tare, încât publicul nu mai încăpea pe strade.

Serviciul dumnezeesc nu l'a celebrat metropolitul Miron, pentru-că în biserică se aflau o grămadă de uniţi,*) şi se vede, că Înalt Preasfinţia Sa a voit se dea uniţilor ocasiunea spre a se convinge, cât de trist e a nu avea metropolit.

*) Între aceştia am observat pe doi uniţi neuniţi, adică pe doi membri uniţi din comitetul Asociaţiunii transilvane, şedînd în strane gr.-or. lângolaltă, şi ieşind în companie din biserică, până-când totă lumea ştie, că fie-care din ei preferă a arde singuratic în Iad, decât a se pocăi laolaltă în Purgatoriu.

După finirea serviciului dumnezeesc s'au început pertractările adunării generale ale Asociațiunii transilvane în sala cea mare a palatului ideii de stat maghiar din strada Morii.

Publicul nostru cunoște natura acestor pertractări generale. Sunt sarbede ca și căzaniile din Chiriadromionul marelui Andreiu. De aceea eu nu reflectez la ele.

La două ore din Ți s'a început banchetul în restaurantul dela Hermansgarten.

Banchet se numește o întrunire de mai multe persoane la o masă comună, spre a flămândi în corpore.

De regulă banchetele Asociațiunii transilvane nu se deosebesc de ciorba lui Harșian dela Sinaia: Oaspeții, pentru-că nu capetă de mâncare ca se se sature, se recompensează prin aceea, că plătesc scump ceea-ce n'au mâncat.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

De sine se'nțelege toastele n'au lipsit. Un banchet fără toast e ca și o înmormântare fără iertăciuni.

Proștii, când se pun la masă, se ridică în picioare și ȃc Tatălnostru, apoi se apucă de mâncare. Inteligenții, fără se ȃcă Tatălnostru, după ce au mâncat, se scólă în picioare, și ȃin toast, adecă se încearcă a se convinge reciproc prin cuvinte alese despre slăbiciunile lor spirituale.*)

Și Calicul a ȃinut la banchet următorul toast:

Domnilor și dómnelor!

Atât aȃi în ședința publică, cât și la această masă, domnii vorbitori au exprimat de nenumerate ori cuvântul cultură, dar' numai unul, domnul Dr. Alexandru Mocioni, a spus în toastul seu ce-'i cultura.

*) Unul din aceste toast, alui Dr. Aurel Murășian, s'a aflat a doua ȃi neȃinut sub masa banchetului, și s'a măturat în gunoii.

Ce e drept, domnul Dr. Alexandru Mocioni 'mi-a tăiat un mare dărab din slănină. Cu tóte este permiteți'mi se taiu și eu câteva dăraburi.

Ca și domnul Dr. Alexandru Mocionii, întreb și eu: Ce e cultura?

Cultura, domnilor și dómnelor, e o închipuire, și închipuirea e unica dogmă, în care tot omul, fără deosebire de confesiune, crede morțiș.

De aceea se și află o grămadă de oameni culti, care n'au pic de cultură.

Sunt oameni, care, dacă se vëd unși pe la gură cu ceva untură, cred că-'i cultură, și'și ling cu plăcere buzele.

Sunt și de aceia, care cât au în pungă, atâta au și'n cap.

Asta vine de acolo, domnilor și dómnelor, că oamenii se împart în ființe cugetătóre cu două picióre, și în dobitóce cu două picióre, care nu cugetă nimica.

De regulă se numesc aceia culți, care au învățat la scoli. Cei-ce n'au învățat la scoli, se numesc de comun proști.

Asta nu stă însă.

Cine a cetit gazete d'ale nóstre, ușor a putut observa, că și cei învățați se numesc pe sine reciproc proști.

Asta într'adevăr stă, pentru că nu există prost, care se nu afe pe altul și mai prost decât el. Și între cei învățați, cel mai prost nu s'a născut încă.

Cultura, domnilor și dómnelor, e un burduf umplut în loc de brânză cu știință. Dar' ce folos, că românul mănâncă cu mămăligă mai bucuros brânza decât cultura.

Și ȕeu eu nu știu unde va ajunge poporul român, când va sta, spre exemplu, în cultură pe asemenea treaptă cu Germanii. În Germania ciobanii umblă'n frac. Dumneȕeu știe însă ce brânză ni-or face ciobanii nostrii, după ce vor începe a purta frac.

Eu bucuros ași voi se știu, ce lipsă avem noi de cultură?

Omul cult, domnilor și dómnelor, în relațiunile, în care noi ađi trăim, cugetând serios asupra existenței sale, adeseori vine la convingerea, că e cu totul de prisos.

Apoi en se vedem, ce folos are națiunea nóstră de așa numiții oameni culți?

Noi avem, spre exemplu, doctori în filosofie. Aceștia, burdufi de carte, își esplică tot ceea ce ei nu știu, și ceea ce tótă lumea știe, nu își pot esplica.

Avem teologi, care au cunostiște personale cu toți sfinți bătrâni și tineri, și care își știu cu tótă siguritatea spune ce toaletă a purtat cocóna Eva în Raiu, dar' ce folos de ei, că după ce se fac popi, nu mai mănâncă decât prescuri.

Avem doctori în medicină. Pentru ca aceștia se nu móră de fóme, noi trebuie se ne bolnăvim. Nu ne bolnăvim, e vai de ei. Bolnăvimu-ne, e vai de noi.

Avem advocați, dar' ce folos? — fără forșus nu te poți apropia de ei, și mori cu dreptatea'n mână. Dacă le dai forșus, își strâmbă ei dreptatea de n'o mai cunoști.

Avem dascáli, care din simbria ce li-o dăm numai femea 'și-o pot cultiva, și ca se pótă trăi, speculează cu răbdări didactice etc.

Acum me întorc în partea damelor.

D'un timp óre-care ne-am apucat se ne cultivăm și pe așa numitul sexul cel frumos. Fetele nóstre mănâncă în internate cultura cu lingura și, după ce absolutează, acasă nu știu învîrti lingura'n răntaș. (— Se nu fie cu superare, că de aceste nu's aici la masă!)

Eu cunosc un cas, în care absolventa unui internat, măritându-se, s'a apucat se facă bărbatu-so o ciorbă cu cartofi. Si ce credeți, cum a făcut ciorba? A aruncat

ciorapul, la care lucra, în oală, și cartofii. 'i-a pus în corfa cu hainele cele murdare.

Tot omul, domnilor și dómnelor, își are părerea sa și nasul seu propriu. Unii ȃic: Unde spiritul timpului face atâta progres, nici dracul nu póte remânea înapoi,

Va fi!

Véd și eu, că oamenii, ca se pâșască ađi înainte, nu mai au lipsă de picióre, ci numai de cap.

Cu tóte este, puřini oameni știu, cât de mult trebuie se știe, ca se póta sigur ști, cât de puțin știu. Mulți, alergând după cultură, și voind se ție pas cu seculul luminei, în care trăim, sbórá ca fluturii în jurul luminii, și'și ard numai aripile.

Și pentru ce atâta cultură, domnilor și dómnelor? Omul, cu'n cap slab o duce mai lung decât c'o rînză slabă. BCU Cluj / Central University Library Cluj

Eu numai pericol véd în cultură. Mai demult oamenii, de amor, își perdeau mintea. Ađi, în urma abundenței de cultură, de câtă minte au, își perd amorul — inteligința noastră nu se mai însórá, ci preferă a cultiva celibatul.

În fine, domnilor și dómnelor, noi prin cultură ne periclităm împărăția ceriurilor. Dumniavóstră bine știți, că una din cele șapte fericiri sună așa: „Fericiti cei seraci cu duchul, că acelora e împărăția ceriurilor!”

Cu tóte este, domnilor și dómnelor, chiar se me învinuiți de neconsecință, eu totuși urmez domnului Dr. Alexandru Mocioni, și'mi golesc păharul strigând: Se trăiască cultura națională română!

Banchetul s'a finit după 5 óre. Publicul s'a dus acasă, ca se mânânce ceva, și se se gătească de bal.

Despre balul ținut în șura dela Gesellschaftshaus, sau despre țîrgul de fete al Asociațiunii transilvane, va refera

la alt loc cocóna Gurădulce, care are cunoștințe mai detaiate decât mine în fustologie.

Tot în șura dela Gesellschaftshaus s'a ținut în séra de 16 August concertul corului plugarilor din Chiseteu.

Programul tipărit al comitetului pentru aranjarea festivităților arăta începerea concertului la 7^{1/2} óre. Tribuna a publicat începerea concertului la 7 óre. Placatele comitetului ad hoc lipite pe colțurile stradelor notificau începerea concertului la 8 óre. Așadar publicul era deplin orientat, și s'a prezentat în rate la concert.

Decându-i Sibiiul atâtea urechi românești n'au ascultat d'odată la un concert, ca la acela al plugarilor din Chiseteu. Și dacă plugarii din Chiseteu numai pe jumătate știu ara, precum știu cânta, atunci eu mult me mir, pentru ce lasă córnela plugului din mână, și prind notele.

Nu înzădar ~~ține~~ ~~și~~ ~~om~~ ~~ca~~ ~~Bănățanul~~. Nu-i știear ~~ca~~ ~~Bănățanul~~ și om ca Bănățanul. Nu, pentru că publicul nostru, dedat în concerte la vreme lungă pusă pe note, d'odată s'a văduț în acest concert ridicat la al treilea ceriu, de unde odinioară sfântul Petru asculta harmonia sferelor.

Nu-i vorbă, și concertele, la care noi Ardelenii suntem dresați, își vor avea valórea lor artistică. Eu însă, care judec valórea muzicii cu inima, ieșind din atari concerte, de regulă 'mi-am blăstemat urechile. Din tóte piesele concertelor nóstre ardelenesti, pe mine singur aplausele m'au încântat. Acum dela concertul plugarilor din Chiseteu încep a'mi stima și eu urechile, și mult îmi pare reu, că plecând la concert nu 'mi-am luat niște urechi mai mari cu mine.

Mulțămirea cu concertul plugarilor din Chiseteu, abstragând dela spesele comitetului ad hoc pentru fiacări sau birjari, în suma de 40 fl. a fost generală.

Mie ca ardelean, drept spunând, una nu 'mi-a plăcut, și asta e, că Frătuții, și pe terenul musical, vor se ne trântiască jos din șea.

A treia ți a festivităților Asociațiunei transilvane în Sibiiu, a fost destinată pentru excursiuni. Cei mai mulți, a treia ți, au făcut parte cu calea ferată, parte cu trăsuri, parte pe tălpi, excursiuni în toate părțile cătră casă. O parte, dinpreună cu corul plugarilor din Chiseteu, a plecat pentru aranjarea unei beții naționale la Seliște. Singur comitetul ad hoc, însărcinat cu conducerea unei excursiuni la Turnul Roșu, a rămas cu activitatea buzată.

În fine nu va fi fără interes, dacă voiu istorisi un incident din prima ședință generală a Asociațiunii transilvane.

Domnul Iliescu, avocat din București, plin de curiozitate, m'a întrebat ȃicând:

— Arată'mi frate, care sunt aici așa numiții tribuniști?

— Ce fel de tribuniști? Eu fac mare deosebire între tribuniștii din Sibiiu, care nu plătesc o ceapă degerată, și între tribuniștii din provincă, pe care ori-ce om cu minte trebuie se'i stimeze!

— Bine, arată'mi mai întâiu cepele degerate!

— Veți colo în partea dreaptă a salei un popă cu barba înapoiată'n creștere?

— Văd!

— Pe scaunele cele cinci din stânga acelu popă șed tribuniștii din Sibiiu!

— Ce spui frate? — Eu văd în stânga popii cinci scaune góle!

— Da, pe acele cinci scaune góle toți tribuniști din Sibiiu ar avea loc, dacă nu le-ar lipsi cu desăvîrșire cultura socială. Oamenii aceia cu tótă lumea's certăți, ba între ei însuși adese-ori se uită unul la altul cu spatele. O co-

terie de oameni, care din Tatălnostru nu ȃic decăt:
 „Dă-ne nouă a ȃi pânea cea de tóte ȃilele, că până mâ ne
 murim de fóme!“

— Bre frate, și atari oameni vreau se vė reformeze
 vouė societatea? — Nu iau parte la o adunare strălucită
 a întregii națiuni cum e asta, pentru că's certați? — Apoi
 frate, la noi în țeară, un țeran prost dela porci se ceartă
 până la cuțit cu nevastă-să, dar' când un strein îi intră
 în casă, face ca și când nu s'ar fi întîmplat nimica, dă el
 și dă nevastă-sa streinului mâna, și-i pace. După ce pleacă
 streinul ear' se ceartă, și póte se și bat. — Ști că-i prost
 lucrul cu tribuniștii voștrii!

— Știu, dar' la noi în țeară cresc un neam de proști,
 care se țin mai cu minte decăt tótă lumea!

— Va fi! Înțeleg și eu brósca, care s'a umflat ca
 se se facă bou, dar' nu nșeleg pe acela, care deja e bou
 — ce lipsă mai are ala de umflat?! — Ei dar' arată-mi
 tribuniștii din provință.

— Toți câți îi veđi aici sunt tribuniști în înțelesul,
 cum voi ligiștii din România pretindeți că sunt tribuniștii
 din Sibiiu. Eu me las se me spênđuri, dacă tu în această
 sală affi un unic român trădătoriu al neamului seu, precum
 tribuniștii din Sibiiu cred, că toți câți îi veđi tu aici sunt
 porci de căne!

— M'ai luminat! — Acum știu cine-i porc de căne!

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Marcule, Mărcuțule,
Ni se duc căldurile,
S'apropie brumele,
Deci bateți călcâiele!

Marcule'i prima răpciune
Jocă dar' cu'nțelepciune,
Jocă mândru fără greș
Jocă la Caransebeș.

Hop! c'acolo un sodal
Vrea se facă'n lume val,
Luându'și lui de soție
În dréptă căsătorie
Pe o fată tinerea
Care-a fetit cu măsa.

Înzădar ȃic rudele.
Mă, seceți vederile,

Veđi că tu'i poți fi copil,
Deci nu umbla în april
Că ea'i ca un crocodil
Din Africa dela Nil.
El nu vede, că'i orbit
Ori de babe e vrăjit,
Nu'i vede creții din față
Că pe ochi 'i-s'a pus cēja.

Deci descântă'i Marcule
Deschide'i vederile,
Spune'i tu'n graiu prietinesc:
Măi Petruț, măi Vălușesc,
Cununia'i lucru mare,
Nime n'o póte stricare,
Nici popa nici vládica
Numai mórtea singura
Ori că funea silnica.

Dragul meu de voinicele,
De-ai ști cum e cu muiere
Umblare-ai prin sat a cere;
De-ai ști cum e însurat
Umblare-ai séra prin sat
Ca un vițeluș mánzat
Și n'ai gândi la'nsurat!

El de nu te-ar asculta
Pune-te a'i descânta,
Cu apă neînceptută
Și cu frunză de cucută.

Descântă'i de dragoste,
De potcă, de pacoste,

De vrăjit de făcătură
Și de rea fermecătură.

După ce îi descânta
Dacă nu s'a ogoia,
Ia-mi'l frumos pe furis
Și mi'l scaldă în Timiș
Când va fi apa mai rece,
Dórá dragostea 'i-a trece.

Ear' vremea când 'i-a veni
Ducelì tu a peți
La fată de vârsta lui,
Nu la mama huciului.

Apoi Mărcuț fără greș
Du-te din Caransebeș,
Până'n orașul Gherla
Unde minuni vei vedea.

Acolo un canonic
Id est Laszló cel voinic,
Cu nepóta'i filigrană
Cu expreutésa Ană.
Până Ungurii din Turda
Sparg ferestrele și pórtă
Românilor ca'n Arad
Ca'n Șimleu și pe la Brad;
Până đic Ungurii sbiară,
Că Româniis buni se piară;
Ei, adecă Pop Vasile
Unchiul a multe copile,
Cu nepótă-sa Ana
Și cu Dr. Simon Gyula

Profesor la seminar
 Fac excepții de celi mari.
 Ei merg și banchetuesc
 La teatrul ungiuresc
 Cu dalauz armenesc,
 Apoi strigă Pop Vasile,
 Că'i Român verde de țile!
 Dacă da: ce-a căutat
 La teatrul perciunat,
 Pe când chiar nepotu-so
 Din Arad a pățit'o
 Cu cavalerii Unguri,
 Care nice din securi
 Nu's ciopliți, necum din barde,
 Și totuși cred că se cade
 Ei singuri a stăpâni / Central Uni
 Pe neamurile de aci?
 Ori dóră Măria sa
 Crede că numai cu gura
 Se arată — nu cu fapta —
 Ce plătește omenia
 Lumei, id est: prin urmare
 Chiar și a Măriei Tale?
 Bun de gură, slab de trebă
 Póte fi ori și ce babă,
 Dar' ști țis'a: Faptele
 Nu óla cu laptele!
 Altcum ce-om țice: știm toți,
 Că domnii sunt patrioți,
 Ađi unguri, mâne români,
 Poimâne jidani, păgâni!
 Încât despre Dr. Simon

Știm bine că ce cocon
 Este dânsul, ca om tinăr
 El merge umăr la umăr
 Cu armenii la teatru,
 Ce'i pasă ce-a țice satul?
 El, care ar trebui
 Se învețe tinerii
 A fi cu trup și cu suflet
 Ómeni harnici și cu cumpêt,
 Români buni, ómeni cuminte,
 Umblând făcând complimente
 La armeni, unguri, jidani,
 În cinci pungi cu patru bani.
 Spunele Mărcuțule,
 Spunele cu binele
 Se umble precum li portul
 Cum cadese la preotul,
 Se țină cu al lor neam
 Nu se codescă din ham,
 Tragând hamul ce'și luară
 Nu ne facă de ocară,
 Fie români declarați
 Nu códă la perciunați
 L'ai nosti dușmani ne'mpăcați.
 Apoi Marcule te rade
 Și du-te pân' Intregolde,
 Și jócă încetișor
 Pe popa Ioan Nistor.
 Țic se'l joci încetișor
 Pe popa Sularea Nistor,

Că e lung și i ofticos
De l joci tare — cade jos.

Debil e corporal minte
Slăbănog e moral minte,
Bea, dar' bea pân' mai orbește
Și pe jos se tăvăleşte.

Apoi după ce se'mbată
Pune-se pune se bată
Pe sermana preutésă,
Până alții o scot din casă.

Légă-o cu lanțurile
Vrea s'o'mpuște cu puștile,
Face atâtea țigării
Câte nu mai fac alți vîi.
Bea'n crâșmă cu coitele
Până i cad bulendrele,
Și din crâșmă adese-ori
Mi-ți'l duc pe subsuori
Muerile cele bete
Tot din părete'n părete
Pân' acasă unde face
Gâlcévă, și'ntre porci zace.

Mergênd cu morții la grópă
Pe dir birt îl veți că schiópă,
Lasă mortul colo'n drum
Întră'n crâșmă, easă tun,
Bate pe ómeni de plécă
Cu mortul, pân' se adapă.

În serbătórea învierii
Pentru dragostea muerei

Jucat'a în fágădău
Fiind de rîs la ovreu.

La Rusale s'a'mbêtat
C'o prăpădită din sat,
Apoi calea o a luat
Nu spre casă, ci spre câmp,

Și cătând cale și timp
Făcù clerului rușine
Cum la țigani se cuvine.

Apoi câte și mai câte
Fapte de el sêvêrșite
Strigă sus: popă ca el
Poți face și din purcel.

Bagă'l deci Mărcuț de poți
Bagă'l în turma de porci,
Pune un clopot pe el
Și nu mi'l slăbi de fel
Nici din bătă, nici din sbiciu
Până n'or mai fi p'aci
Popi ca el de desmățați
Cari fac rușine la frați.

Apoi jócă o lécă lin
Pe popa Filip Codolin,
Care la Micăsasa
Din biserică întra
Oblu'n crâșmă unde bea
Cu doi-trei pe lângă el
Până se făcù purcel.

Spune'i că nu se cuvine
Tocmă'n sêrbătóri divine

Se mérgă la jidovul
Lase'l la pârdaľnicul !

Apoi Mărcuțule hai
În Bănat la Săn-Mihai,
Unde popa Todor Jurma
Numai călbăjește turma.

El cu purtările lui
E scandal norodului,
Bețiv e și desfrănat
Cum nu mai e nime'n sat.

Ale lui grele păcate
La Arad fură arătate,
Dar' Aradul îi dă pace
Se facă ce lui 'i place.

Deci prinde tu pe Jurma
Până 'și-a pierde urma
Nimeni se nu dea de ea,
Că de ea cine va da
În păcate s'a băga.

Apoi Mărcuț drăgălaș
Dute'n comuna Darvaș,
În fundul Bihorului
La casa preotului.

Acolo tu vei vedea
Pe Dimitrie Nica,
Popă mare și robust
Lat în piept, la minte'ngust.

El pentru a lui prostii
Scos fù dintre parochii,

Ear' aci e ca un pașe,
C'o găzdoie drăgălașe.

Lacom e și certăreț,
Măncă ca cei din coteț
Ce sunt puși spre îngrășare,
În veci nu'l veđi cu ȃiare.

Limba lui cea strămoșescă
Nici când nu vrea s'o vorbescă,
Ba chiar și'n biserică
Ungurește ciótrécă
Întrebări ori predică.

Pe ăst popă Marcule
Prinde'l tu cu brâncile,
Dar' prinde'l cu tot deadinsul
Că'i mai tare decât ursul.

De barbă mi'l scutură
Și'n vorbire ungară
ȃii: popă fi igaz popă
Nu fi numai tuz de dobă !

Cetește cărți și ȃiare
În limba nației tale,
Și'ți învață norodul
Se'și știe prețui graiul
Mai bine
Decât tine
Bată-te sfântul Vasile.

Dacă nu te-ar asculta
Dumi'l tu la vlădica

Ști tu colo la Orade
 Și-acolo barba'i rade,
 Pórtă'l prin piață'n sus
 Toți se'l vađa cum e tuns,
 Cum e tuns și cum e ras

Fără omenie'n nas,
 Věđendu'l se se ferescă
 Tótă nația românescă
 De limba cea unгурescă
 În loc la cea strămoșescă.

Colera și duelanții.

În timpuri infectate de colera asiatică se recomandă
 ca duelanții totdeauna se aivă o pereche de ismene în
 rezervă, pentru-că nu se póte ști cu tótă siguritatea, din
 care parte se slobóde pistolul mai iute!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Partidul moderat.

În politica noastră națională „Partidul moderat“
 e un nou termin, inventat ad hoc, pentru ca obraznicul
 se póta mânca hodinit praznicul!

Urzică Scandalografescu.

D'odată cu colera asiatică în Europa s'a ivit Dr. Iosif Gal cu partidul moderat al Românilor din Ungaria.

Din ce indiviđi se compune partidul Românilor moderați, și câți sunt la număr, Dr. Iosif Gal nu ne spune.

Trebue se fie deci un partid fără partisani, de vreme ce un partid mai moderat decât partidul nostru național-politic între toți sclavii de pe rotundul pământului nu se pôte afla.

Nu e óre acela supremul grad al moderațiunii, când un partid național ca al nostru trimite 300 de inși cu jalba'n straiță la Viena, ca se cerșiască drepturi politice?!

Vrea dór' domnul Dr. Iosif Gal se înființeze un partid moderat național-românesc, ai cărui membrii în tot momentul se fie gata a se întinde pe bancă, ca se primească 25 pe revers, și apoi plini de entusiasm se strige: *Extra Hungariam non est vita, et si est vita, non est ita!*

Dacă da, atunci noroc la târg domnule Dr. Iosif Gal! Póte vei afla între Români și ađi, ca acum 8 ani, de acei politici, care pentru politica lor națională merită 25!

Eu cu modesta mea prostie două lucruri nu'nțeleg:

1. Cum vine domnul Dr. Iosif Gal acum d'odată se umble cu „Viitoriul” îngropat acum 7 ani, ca și odinióră „Dada”, fără popă, în proțap?

Te arde dór' grandomania ear' sub călcăe domnule Dr. Josif Gal?

A trecut baba cu colacii, și alba prin ham, domnule Dr. Iosif Gal!

Dumnia-ta, domnule Dr. Iosif Gal, în etatea dumnitale, cu principiul răvașului călugăresc din poveste? „Qui perdidit numerum, incipiat iterum,” nu mai faci carieră!

2. De unde atâta credință deșartă d-le Dr. Iosif Gal?

Creși dumniat-ta, că ați, cu prelații noștrii, mai poți face, ca odinióră, brânză politică?

Mopperli perduto, domnule Dr. Iosif Gal!

Brânză politică națională, domnule Dr. Iosif Gal, mai poți face ați cu prelații noștrii numai în cazul, când toți acestia vor fi așa de uniți în credință, precum supușii lor, cu tótă deosebirea confesională, sunt uniți în politica națională.

Caută deci, domnule Dr. Iosif Gal, și unește pe prelații noștrii în credință, și atunci eu voi fi cel dintâiu în strigare: Se trăiască Dr. Iosif Gal!

Până atunci, domnule Dr. Iosif Gal, pórtăți magnația în cinste și omenie ca și până acum, și lasă pe prelații noștrii se ne pardosască drumul cătră Raiu — cătră Iad eo ipso ni'l pardosește dracul!

Noi d'ocamdată, pe această lume, avem destul cu partidul nostru național. Cu alt partid, fie acela moderat, aristocrat, democrat, nespălat etc. ori-cine se póte duce și la dracul, noi nu-'i stăm în drum!

Cocóna Gurădulce.

Câți, că ați nópte tot șlepuri am visat, și'mi vine se'ți tiau códa!

Vorbă veche: Nu-î pentru cine se gătește, ci pentru cine se nimerește. Blăjenele s'au gătit de bal, pentru ca Sibienele se jóce. Câț!

Faptă mai próstă în vieța sa n'a sėvîrșit metropolitul Vancea ca atunci, când, în ajunul adunării generale a Asociațiunii transilvane în Blaj, a murit. Câț!

Nu-î așa de mare acea pagubă — 'mi-a scris cocóna Celibușa din Blaj — pentru că metropolitul Vancea a murit, precum e de mare aceea, că noi Blăjenele, cu toaletele de

bal gata, am ramas ogor. Metropoliții nu ies din modă, dar noi din toaletele noastre de bal, până Asociațiunea transilvană se mai chiamă la Blaj, putem face ciuhe'n holde. Cât!

Surprinderea Blăjenelor prin mórtea metropolitului Vancea e însé flori în şignon prelângă necazul Sibienelor, când, prin un deus ex machina, s'au pomenit cu „romana ante portas“ și toalete de bal cât pěr pe capul primariului din Hațeg. Cât!

Cocóna Sfecla, după ce a aflat, că Asociațiunea transilvana 'și ține estan adunarea sa generala în Sibiiu, și nu în Blaj, a învolbat din ochi ca și țiganul, care nu știea din care parte a primit palma. Ear' după ce 'și-a venit în fire, cu dragostea nevestei lui Socrates, Xantipa, a sărit înaintea barbatu-so, 'și-a răđimat amendoué mânilé în șolduri, a tras c'un picior în podine, și a strigat: Toaletă de bal, sau pleacă la popa și te despărțește de mine. Una ține însé minte, că dacă nu'mi cumperi toaletă de bal, și de te despărțești de mine, eu cu deliberatul îți sparg capul. Cât!

Ca coconul Sfeclescu au mai pățit'o și alți bărbați. Cât!

Timpul scurt, graba mare, prin urmare nu-'i mirare, că balul Asociațiunii transilvane, în ceea-ce privește eleganța toaletelor, a ieșit în Sibiiu ca și cănele din iarnă, de numai pelea lui știe cum. A fost cu'n cuvânt un bal cârpit: Haine întórse, mânuși stórse, păpuci scălciati, fracuri părăsitate, clacuri găurite. — Ba am vėđut un cavaler, care sigur 'și-a împrumutat pantalonii dela maisterul Civic din Lugoș. Cât.

Ca de regulă în Sibiiu, așa și la acest bal, șlepu a jucat rolul cultural la acele dame, care, ceea ce le lipsește în cap, târăe dinapoi după ele. Spre surprinderea mea însé, dame de cele d'un cot cu șlep cu tot, de astădată n'am vėđut la bal. Cât!

Unele dame și damicele s'au prezentat la bal în costum așa numit național din România, sau mai bine zis, în costumul țigancelor din Bulgaria. Câț!

Eu nu știu de unde 'și-au luat transilvănenele noastre un atare gust schilăvit, și nu ved, că'n estfeliu de costum se înfățișează ca niște berde de pae colorite încinse pe la mijloc c'un streag. Câț!

De o adevărată frumsețe națională au fost din contra damele și damicelele îmbrăcate în costum transilvănean din părțile Seliștei. Și nu-i pe lume costum, în care eleganța formelor trupești se înfățișează cu atâta farmec ca și cel românesc din cele mai multe părți ale Transilvaniei. Câț!

La prima vedere nu încăpea îndoială, că una sau alta din purtătoarele frumosului costum seliștenesc va trebui se se decoreze cu premiul de doi napoleoni al Asociațiunei transilvane, ~~destinat pentru cel mai frumos costum național românesc din părțile transilvanene.~~ Premiul nu s'a distribuit însă pentru motivul, că Seliștenele au început se și falsifice portul, și la tóte cele ce purtau acest costum la bal, acela era falsificat. Pólele dela iile seliștenești, ba dela ori-care ie românească, afară de o simplă tivitură cu găurele nu sufer altă chindesitură, că și perd originalitatea, și nici frumóse nu mai sunt. Nu's absolut frumóse, ba's caricaturi tóte încrețiturile, și dantelele aplicate la pólele iilor românești, și caricate au fost tóte pólele iilor, care s'au înfățișat la acest bal. Câț!

E trist destul, când la un popor se naște necesitatea de premii, ca se'l animezi la purtarea portului seu național. Necesitatea asta la noi e un merit al așa numitei inteligențe, care, ca se apară mai cu córne, a adoptat, și mereu adoptează porturi străine. Așa niște zdrențe de preotese, dăscalite și notărășițe, în tóte ținuturile țerii, ne-au falsificat

portul național. Eu am văzut estan la târgul Mediașului preotese, dascălițe, notărășițe și alte ițe, în atari rochii îmbrăcate, încât, dacă le-ai fi pus câte un spoitoriu în mână, cu greu le-ai mai fi putut deosebi de corturărițe. Câț!

După preotese, dascălițe, notărășițe etc. se iau și țerencele, și nu va trece mult, până-când frumosul nostru port național, ca și alba țiganului, va trece dealul, și n'o se'l mai veđi. Câț!

De două-ori trist e faptul, că la balurile Asociațiunei transilvane jocurile naționale cu desevîrșire se desprețuesc. Și la acest bal n'ai auđit decăt: Hârța, hârța, târța-pârța, hârț-târț-pârț. Câț!

Ne germanisăm dinaintea nasului kulturegyletiștilor. Ciardaș numai românii cei flămânđi jócă. Românește sar numai proștii dela sate. Câț!

Ca nici odată mi-a bătut la ochi frumsețea garde-damelor dela acest bal. În genere e tristă starea garde-damelor, și acelor hâde, care e a se uita, și a înghiți gol, până-când alții mănâncă. Câț!

Și părți comice a avut balul Asociațiunii transilvane din estan. Am văzut p'un cavaler târăinduși picióarele în jurul unei damicele, c'o nonșalanță plină de fumuri, și discutând în manieră diplomatică asupra marilor chestiuni ale timpului, până-când damicela se uita preste umerii lui la altul. Câț!

O damicelă, care, dacă pantofariul ar fi uitat se'i facă călcâe, sau tocuri, la păpuci, ar trebui se se urce pe un scaun, ca se ajungă brațul cavalerilor jucători, săria prin sala balului ca bobu'n ciurul vrăjítórelor. Câț!

Mult haz a făcut un jucătoriu cu mustațele muete'n lapte acru, care 'și-a fost uitat perul de pe cap acasă.*) Câț!

*) N'a fost cumva redactorul Calicului?

Ô damă jucătoare, se vede că, până a fost mică, mumă-sa o a ridicat prea tare de nas, căși purta nasul în virful capului, își întoarcea ochii în toate părțile, numai pe unde sta bărbatu-so nu. Cât.

Doi însurățai declarați în permanență, unul gr.-cat. altul gr.-or. pentru paritatea confesională, făceau în restaurant acelor fete curte, care, în sala balului, s'au fost săturat a mai vinde pătrânjei. Cât!

De compătimit era un gardedomn, căruia gura-i lasă apă dup'un ginere cât de cât. Cât!

Am vețut la bal și două fete bătrâne, despre care știu căși astupă urechile când aud țigani strigând pe strade: „Iați măhuri jupâneaso-o-o!” — și asta pentru motivul, căși aduc aminte de timpurile, când ele speculau cu atare marfă. Cât!

În fine, deși târziu, și balul, s'au tângul de fete al Asociațiunii transilvane, și-a dat de cap, și părinții, cu mai multe fete la bal, de fundul pungii. Mițuluc!

O dorință.

— Ce mai face frate-to?

— Face rău sirmanul, că 'i-a murit nevêsta, și plânge mereu!

— Of ce păcat, că nevêsta mea n'a fost a lui!

Pentru o nimică.

— După cum aud frate, tu era se iei fata judelui vostru, acelu mai bogat om în sat, de nevestă — cum de s'a stricat treaba?

— De, pentru o nimică, n'a voit se meargă după mine!

Cărți diverse.

- Andreiași G., Amintiri din răsb. austro-german 1866 (coprinzând faptele mai însemnate a regimen. Nr. 64). —.50.
 Baritu George. Foi comemorative la serbarea din 12/24 Maiu 1892, cu portretul. —.80.
 Eminescu Michail, Studiu critic. —.45.
 Georgescu P. M., Cristofor Columb; viața, aventurile, descoperirile și suferințele lui. —.50.
 Gheorghiu C., Noțiuni de aritmetica comercială. 1.50.
 Ghica & Sturdza, Ajutorul comer. agricult. și al inginer. Greutatea și măsuraturilor țerilor. 7.50.

- Nacian J. I., Reformele economice și sociale ce ea reclamă. 1.—.
 — Cestiunea populației României.
 Rudow Dr. W., Geschichte des Rumänischen Schrifttums bis zur Gegenwart. Ausgearbeitet mit Unterstützung der angesehensten Schriftsteller. Durchgesehen im Auftrage d. Bukarester Kultusministeriums v. J. Negruzzi und G. Bogdan. 2.40.
 Stoica S., Tractatul bôlelor acute infectătoare. **Preț redus:** —.60.
 Vlahtu A., Din goana vieții. 1.75.
 — Curentul Eminescu și o Poesie nouă. —.50.

Cărți beletristice.

- Bocancea T., Dile negre, poem. — 30.
 Bonachi M., Poesii. Un frumos și elegant volum.
 Copée F., Tatăl nostru, comedie într'un act. —.50.
 Creangă Ioan, Scrierile lui (volum. I epusiat) vol. II. 1.50.
 Culegere de articole de ale lui Eminescu. —.50.
 Densușianu Ar., Valea Vieței. 1.50.
 Ghislanzoni A., Celesta, comedie. —.50.
 Mandrescu S. C., Literatură și Obiceiuri poporane din Ripa de jos. 1.50.

- Marióra, episod istoric cu cântări în 2 acte. —.30.
 Măruntăean Gr., Novele satirice. 2.—.
 Nenitescu Ioan, Pui de lei, poesii. 1.—.
 Poesii de Eminescu. Ediția a șeasa. 2.—, în legat de lux. 3.—.
 Proza în Versuri; vise, aiurari și amintiri. 1.—.
 Radulescu N., „Jertfa”, roman.
 Simu George, Nopti de iarnă, novele. 1.—.
 Speranția D. Th., Anecdote popul. 2.—
 Ureche V. A., Legende române. 1.50.
 Zamfirescu Duiulu, Novele. 2.50.

BCU Cluj. Piese musicale. library Cluj

- Alicsandrescu N., Cocette-Vals, pentru voce și piano. 1.—.
 Anestin T. I., Sârba popilor, pentru piano cu text comic. —.75.
 Arming F., Iréne, Polca française. —.50.
 — Marenka, Polca française. —.50.
 Bianchi C., Să simți și tu, romanță pentru voce și piano. —.75.
 Capelleanu I., Lăcrimioare, Polca mazurka. —.50.
 Dinicu-Abum, Colecțiune de arii noi rom. 2 caiete, fie-care caiet 1.50.
 Dinicu A. G., Sîrba Popilor. —.75.
 Duport Marie, Melodie române. —.75.
 Georgescu C., Dormi Adormi, romanță, pentru voce și piano. —.50.
 — Pe valul mării, p. voce și piano. —.75.
 Heinze Fr. E., Fantasie asupra himnu național rom., pentru piano. —.75.
 Humpel W., Nor de vijelie, Romanțe pentru voce și piano. —.75.
 Ionescu N., Colecțiune de cântece naționale, pentru voce și piano. 1.25.
 Ivanovici I., Valurile Dunării, vals pentru voce și piano. 1.—.
 Kopanski E., Bea din cupa'mi, pentru voce și piano. 1.—
 — Florica, hora pentru piano. —.50.

- Kratochvil A., Hora Bratescu, pentru piano. —.75.
 — Sîrba Strengarilor p. piano. —.50.
 Namian P., Hore și Danțuri națion. —.50.
 Poppini S., Serenadă, pentru voce și piano. —.50.
 Schubert Fr., Serenadă pentru voce și piano. —.75.
 Stern Leopold, Danțurile Călușarilor, (Bătuta) pentru piano. —.50.
 — Sîrba Maicilor, p. voce și piano. —.80.
 Stratt M. Ag., Aïmons au temps d'automul, pentru voce și piano. —.50.
 Vasilescu I., Uă dată și acum Romanța pentru voce și piano. —.50.
 Ventura Gr., Condoleta, mazurka romana. 1.—.
 — Drăgăstoasa, Mazurka p. piano. —.75.
 — Duiósa, Mazurka pentru piano. —.75.
 — Floare scumpă, p. voce și piano. —.75.
 — Hora Isvorul, p. voce și piano. —.75.
 — Sinaia Horă, pentru piano. —.75.
 — Te am întrebat, pentru voce și piano. —.75.
 Wiest L., Urmare Baba Hîrca, Quadrille. 1.—.
 — Marche Padichah. —.50.
 — Doine de peste Olt, p. piano. —.50.

Comande primesce

W. Krafft în Sibiiu.

Darea Calicului.

Până-n 1 Octobree c. toate restanțele de abonament la Calicul trebuie plătite.

Preste acest termin pardon nu se dă.

Bate-veți pungile, și dacă n'afilați nimica'n ele, bateți pe alt-cineva, până scoteți dela el cu cât datoriți Calicului.

Deci sus pungile cu fundul în sus!

Din anul acesta mai avem 37 exemplare complete, pe care le vindem à 1 fl. 50 cr. sau 3 lei 50 bani ori-cui ne trimite mai curând acest preț.

Calendarul Calicului pe anul 1893

întocmit după trebuințele Românilor din totă lumea, lectură bogată humoristică și satirică, și cu 30 ilustrațiuni, cu prețul de 36 cr. sau 1 leu nou, preste câteva zile va eși de sub tipariu.

Cei-ce cumperă 10, sau mai multe exemplare, primesc Calendarul Calicului cu 26 cr. sau 70 bani.

Comandele, numai în bani gata, se adresează la „Librăria W. Krafft” sau la „Administrațiunea Calicului” în Sibiiu.

Atragem atențiunea p. t. public la faptul cunoscut deja, că, în cei din urmă trei ani, întregă edițiunea din Calendarul Calicului s'a vîndut înainte de începerea noului an, și comandele sosite mai târziu nu s'au putut efeptuî.

Administrațiunea Calicului.